

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/69/2021
Identifikačné číslo spisu: 6117227062
Dátum vydania rozhodnutia: 29.09.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6117227062.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Mgr. Y. O., narodeného XX. U. XXXX, bytom S., zastúpeného Nosko & Partners, s. r. o., so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107, proti žalovanému Ing. X. F., narodenému X. C. XXXX, bytom Q. zastúpenému advokátom JUDr. Jozefom Polákom, so sídlom Aleja Slobody 1890/50, 026 01 Dolný Kubín, o zaplatenie 22 401 Eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu Nitre č. k. 15Cob/59/2020-223 z 15. decembra 2020, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného odmieta.
- II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Levice (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 15Cb/80/2017-81 z 22. augusta 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 15Cb/80/2017-101 z 23. októbra 2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 22.401,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5.05% ročne zo sumy 22.401,00 Eur od 10. decembra 2015 do zaplatenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodol podľa § 274 CSP rozsudkom pre zmeškanie a to s poukazom na návrh právnej zástupkyne žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie a po preukázaní, že vo veci boli splnené všetky procesné podmienky pre takéto rozhodnutie a to riadne a včasné doručenie predvolania žalovanému, v ktorom bol žalovaný zároveň poučený o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie, ak sa na pojednávanie nedostaví, svoju neprítomnosť neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami a ak bude podaný návrh na takéto rozhodnutie, nedostavenie sa napriek predvolaniu a poučeniu žalovaného na pojednávanie, pričom v čase pojednávania súd nedisponoval žiadnym ospravedlnením zo strany žalovaného, ktorým by svoju neprítomnosť ospravedlnil vážnymi dôvodmi. Vychádzajúc z uvedeného a vzhľadom na predmet konania, ktorým je nárok na plnenie, dospel súd prvej inštancie k záveru, že boli splnené všetky podmienky pre rozhodnutie veci

rozsudkom pre zmeškanie, ktorý na uvedenom pojednávaní aj vyhlásil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na plný úspech žalobcu v konaní a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

3. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 15Cob/59/2020-223 z 15. decembra 2020 odvolanie žalovaného odmietol s tým, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. V odôvodnení uznesenia uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že napadnutým rozsudkom pre zmeškanie v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 22 401 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 22 401 Eur od 10. decembra 2015 do zaplataenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ďalej uviedol, že proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a súčasne aj návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 15Cb/80/2017-103 zo dňa 23. októbra 2018 návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol. V dôsledku odvolania podaného žalovaným Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č. k. 15Cob/45/2019-191 zo dňa 29. novembra 2019 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 15Cb/80/2017-201 zo dňa 12. októbra 2020 zrušil rozsudok pre zmeškanie Okresného súdu Levice č. k. 15Cb/80/2017-81 zo dňa 22. augusta 2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Levice č. k. 15Cb/80/2017-101 zo dňa 23. októbra 2018, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 15Cob/44/2019-187 zo dňa 29. novembra 2019, právoplatným dňa 30. marca 2020.

5. Poukazujúc na čl. 4 ods. 1 a 2 základných princípov CSP konštatoval, že sa v civilnom procesnom práve môžu vyskytnúť situácie, keď text zákona nedáva jednoznačnú odpoveď na konkrétnu procesnú situáciu. Odvolací súd zdôraznil, že Civilný sporový poriadok je programovo budovaný na koncepte silného sudcu, pre ktorého má byť procesné právo v tom najlepšom slova zmysle nástrojom na dosiahnutie rýchleho a spravodlivého rozhodnutia. Objektívne právo nemá a nesmie byť sudcovi „na príťaž“ a normovať každý jeho krok, istá miera voľnosti je prípustná. Ak z objektívnych dôvodov zákonodarca, a teda zákonné právo zlyhá, umožňuje článok 4 CSP sudcovi právo dotvoriť na konkrétny prípad a dať tak signál zákonodarcovi, že je potrebné, túto zákonom nepokrytú situáciu, normatívne riešiť prijatím všeobecne záväznej právnej úpravy.

6. V prípadoch medzery zákona, ak sú dané podmienky pre dotváranie práva súdom, je súd k dotváraniu práva nielenže oprávnený, vychádzajúc z princípu rovnosti, ale dokonca povinný. Inštitút analógie je tak legitímnou metódou aplikácie práva a využíva sa v prípadoch, ak určitý spoločenský vzťah nie je upravený konkrétnym ustanovením príslušného zákona, resp. iného právneho predpisu (analogia legis), resp. ak existuje spoločenský vzťah, na ktorý nepamätá právna norma, ktorá by ho regulovala (analogia iuris). Rovnako aj v prejednávanej veci platný a účinný Civilný sporový poriadok nedáva odpoveď na to, ako má odvolací súd postupovať a rozhodnúť v prípade, ak v odvolacom konaní rozsudok pre zmeškanie vydaný podľa § 274 CSP, proti ktorému bolo podané odvolanie, bol medzitým zrušený uznesením súdu prvej inštancie na základe návrhu na jeho zrušenie. Poukázal na Občiansky súdny poriadok účinný do 30. júna 2016, ktorý v ustanovení § 218 ods. 1 písm. e) stanovoval, že odvolací súd odmietne odvolanie, ak rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

7. Vychádzajúc z uvedeného uviedol, že sa inšpiroval ustanovením § 218 ods. 1 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku a aplikujúc čl. 4 základných zásad CSP analogicky odmietol odvolanie žalovaného z dôvodu, že napadnutý rozsudok pre zmeškanie v spojení s opravným uznesením už bol na základe návrhu žalovaného právoplatne zrušený uznesením súdu prvej inštancie č. k. 15Cb/80/2017-201 zo dňa 12. októbra 2020, v dôsledku čoho sa posudzovanie dôvodnosti podaného odvolania stalo bezpredmetným.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal plne úspešnému žalobcovi nárok na ich náhradu proti žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

9. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) navrhujúc napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 420 ods. 1 písm. f/ CSP. Odvolaciemu súdu žalovaný vytýkal, že bez toho, aby boli splnené zákonné podmienky vo veci analogicky aplikoval ustanovenie § 218 ods. 1 písm. e/ OSP a aplikujúc čl. 4 základných zásad CSP odmietol odvolanie žalovaného z dôvodu, že napadnutý rozsudok pre zmeškanie v spojení s opravným uznesením už bol na základe návrhu žalovaného právoplatne zrušený uznesením súdu prvej inštancie č. k. 15Cb/80/2017-201 zo dňa 12. októbra 2020, v dôsledku čoho sa posudzovanie dôvodnosti podaného odvolania stalo bezpredmetným. Poukázal na judikatúru najvyššieho súdu, ktorá za prípad odňatia možnosti konať pred súdom považuje aj postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci. Žalovaný konštatoval, že neexistoval dôvod pre aplikáciu analógie ani dôvod na odmietnutie odvolania žalovaného, pretože Civilný sporový poriadok na vzniknutú procesnú situáciu pamätá v ustanovení § 161 ods. 1 a 2 a súčasne neboli splnené podmienky v zmysle § 386 CSP pre odmietnutie odvolania. Vyslovil názor, že odvolací súd mal správne v konaní rozhodnúť tak, že toto odvolacie konanie zastaví a žiadnemu z účastníkov neprizná nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Dovolateľ ďalej uviedol, že v dôsledku nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu došlo fakticky k situácii, ktorá umožňuje vyznačiť doložku právoplatnosti a vykonateľnosti na rozsudku pre zmeškanie č. k. 15Cb/80/2017-81 zo dňa 20. júla 2018, čo označil za logický a právny nonsens a zásah do práv žalovaného. Vyslovil názor, že pokiaľ súd chce aplikovať analógiu podľa čl. 4 základných zásad CSP, mal by a priori vychádzať z analogickej aplikácie účinných právnych predpisov, čo sa v súdnom prípade nestalo. Konštatoval síce, že nevidí dôvod, aby sa meritórne rozhodovalo o jeho podanom odvolaní, nesúhlasí však s tým, aby bolo jeho odvolanie odmietnuté a aby mu bola uložená povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania. Poukázal na to, že odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie odôvodnil v súlade s § 365 ods. 1 písm. b/ CSP tými istými skutkovými okolnosťami, pre ktoré súd prvej inštancie nakoniec postupom podľa § 277 ods. 2 CSP rozsudok pre zmeškanie zrušil. S ohľadom na uvedené konštatoval, že nie je možné uvažovať o procesnom neúspechu žalovaného vo vzťahu k aplikácii § 255 ods. 1 CSP. Vyslovil názor, že podľa neho zrušenie rozsudku pre zmeškanie súdu prvej inštancie postupom podľa § 277 ods. 2 CSP predstavuje neodstrániteľnú procesnú podmienku pre vedenie odvolacieho konania a odôvodňuje procesný postup odvolacieho súdu podľa § 161 ods. 2 CSP t. j. zastavenie odvolacieho konania. Pre postup podľa čl. 4 ods. 2 CSP ani pre analogické použitie § 218 ods. 1 písm. e/ OSP neboli splnené procesné podmienky, pretože OSP bol v celom rozsahu nahradený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, pričom toto konanie začalo už za jeho účinnosti a nová úprava vychádza z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru bol napadnutým uznesením porušený aj princíp spravodlivosti zakotvený v čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Dovolateľ súčasne poukázal aj na uznesenie NS SR z 31. januára 2019 sp. zn. 6Cdo/98/2017, podľa ktorého je povinnosťou súdu rozhodnutie náležite odôvodniť konštatujúc, že v odôvodnení napadnutého uznesenia odvolací súd nedal presvedčivú a jasnú odpoveď na podstatné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

10. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu označil dovolanie za nedôvodné. Uviedol, že odvolací súd nemohol o odvolaní rozhodnúť inak. V súvislosti s námietkou žalovaného, týkajúcou sa právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku pre zmeškanie č. k. 15Cb/80/2017-81 zo dňa 20. júla 2018 uviedol, že mu nie je jasné, čo žalovaný takýmto postupom sleduje, nakoľko konanie vedené na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 15Cb/80/2017 prebieha naďalej.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným

prostriedkom.

12. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

13. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku. Súvisí to s tým, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v rámci zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým zákonným obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené zákonné predpoklady, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (III. ÚS 474/2017 a I. ÚS 438/2017).

14. V posudzovanom prípade žalovaný prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces, b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnemu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

16. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (...). Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon (čl. 46 ods. 4 ústavy).

17. Obsahom práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po použití a výklade relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné, alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

18. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch (...). Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ods. 1 ústavy).

19. Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa táto ochrana dostane v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie zákonných ustanovení príslušných procesných predpisov musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru. K úlohám právneho štátu patrí vytvorenie právnych a faktických garancií uplatňovania a ochrany základných práv a slobôd svojich občanov. Ak je na uplatnenie alebo ochranu základného práva alebo slobody potrebné uskutočniť konanie pred orgánom verejnej moci, úloha štátu spočíva v zabezpečení právnej úpravy takýchto konaní dostupných bez akejkoľvek diskriminácie každému z nositeľov základných práv a slobôd. Konceptia týchto konaní musí zabezpečovať reálny výkon a ochranu základného práva alebo slobody, a preto ich imanentnou súčasťou sú procesné záruky takéhoto uplatňovania a ochrany základných práv a slobôd (III. ÚS 60/04).

20. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku SR, alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna norma.

21. Po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu v nadväznosti na dovolateľom uplatnený dovolací dôvod, dovolací súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že odvolací súd vo veci nerozhodol podľa relevantnej právnej normy, keď nerozhodoval podľa právnej normy platnej a účinnej v čase vydania dovolaním napadnutého uznesenia. Ako vyplýva z obsahu spisu, odvolanie bolo podané za účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (účinný od 1. júla 2016), pričom nová právna úprava vychádza podľa § 470 ods. 1 CSP z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem. Dovolací súd sa preto stotožnil s názorom dovolateľa, že odvolací súd, ktorý odmietol odvolanie žalovaného za analogického použitia už v tom čase zrušeného ustanovenia § 218 ods. 1 písm. e/ OSP, i keď v spojení s čl. 4 základných princípov CSP, nepostupoval správne. Je pravdou, tak ako to uviedol odvolací súd, že Civilný sporový poriadok, na rozdiel od zrušeného ustanovenia § 218 ods. 1 písm. e/ OSP, nerieši prípad, keď pred rozhodnutím o odvolaní, odvolaním napadnuté rozhodnutie zanikne inak. Ustanovenie § 386 CSP tak, ako aj § 218 ods. 1 písm. e/ OSP upravuje následky absencie naplnenia niektorej z procesných podmienok prípustnosti odvolania. Je pravdou, že § 386 CSP neobsahuje ustanovenie, riešiace odvolanie, ktoré sa stalo v priebehu odvolacieho konania bezpredmetným. Tak ako už dovolací súd zdôraznil vyššie, ustanovenie § 420 písm. f/ CSP však zakladá prípustnosť dovolania len v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces tak, že strane sporu bola znemožnená realizácia jej procesných oprávnení resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore. Dovolací súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že mu odvolací súd odňal možnosť konať pred súdom tým, že sa odmietol zaoberať meritom veci. Odvolací súd neprejednal vec na základe žalovaným podaného odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 15Cb/80/2017-81 z 22. augusta 2018 v znení opravného uznesenia č. k. 15Cb/80/2017-101 z 23. októbra 2018, nakoľko bol už skôr spolu s opravným uznesením zrušený uznesením súdu prvej inštancie č. k. 15Cb/80/2017-201 z 12. októbra 2020. Nemožno vykonať odvolací prieskum už zrušeného rozhodnutia súdu prvej inštancie.

22. Nemožno dať potom za pravdu žalovanému ani v tom, že postupom odvolacieho súdu došlo fakticky k situácii, ktorá umožňuje vyznačiť doložku právoplatnosti a vykonateľnosti na rozsudku pre

zmeškanie č. k. 15Cb/80/2017-81 zo dňa 20. júla 2018 (správne 22. augusta 2018 - poznámka dovolacieho súdu). Nemožno predsa vyznačiť doložku právoplatnosti a vykonateľnosti na už zrušenom rozhodnutí. Je pravdou, že ustanovenie § 386 CSP, ktoré upravuje podmienky prípustnosti odvolania, na rozdiel od OSP (§ 218 ods. 1 písm. e/) neobsahuje ustanovenie, riešiacie odvolanie, ktoré sa stalo v priebehu odvolacieho konania bezpredmetným.

23. Vychádzajúc z § 218 ods. 1 písm. e/ OSP, Občiansky súdny poriadok zánik odvolaním napadnutého rozhodnutia nepovažoval za neodstrániteľnú procesnú podmienku konania, vedúcu k jeho zastaveniu, ale jeho následky upravil odlišne. Podľa názoru dovolacieho súdu niet rozumného dôvodu, aby skutočnosť, že sa stalo odvolanie v priebehu odvolacieho konania bezpredmetným, spôsobovala za účinnosti Civilného sporového poriadku iný následok ako za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd mal správne odvolanie odmietnuť za analogického použitia ustanovenia § 386 CSP a to v spojení s čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP. Z uvedených dôvodov sa dovolací súd nestotožnil s námietkou žalovaného o neodstrániteľnom nedostatku procesnej podmienky a nutnosti zastavenia konania. Pochybenie odvolacieho súdu však nezakladá dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, nakoľko by bol výsledok totožný aj pri aplikácii relevantnej právnej normy.

24. Dovolací súd sa nestotožnil ani s námietkou dovolateľa, týkajúcou sa výroku o nároku na náhradu trov konania, keď podľa jeho názoru nemal odvolací súd priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Dovolateľovi po tom, čo mu bolo dňa 14. októbra 2020 doručené uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 12Cb/80/2017-201 z 12. októbra 2020 o zrušení rozsudku pre zmeškanie, nič nebránilo v tom, aby ním podané odvolanie zobral späť a nečakal až odvolací súd uznesením zo dňa 15. decembra 2020 jeho odvolanie, ktoré sa stalo bezpredmetným odmietne. Procesne tak zavinil, že odvolací súd bol nútený odvolanie odmietnuť.

25. Dovolací súd sa nestotožnil ani s ďalšou námietkou žalovaného, týkajúcou sa nepresvedčivého, nedostatočného odôvodnenia uznesenia odvolacím súdom. Nepochybne do práva na spravodlivý proces patrí právo sporovej strany na preskúmateľné a dostatočne odôvodnené súdne rozhodnutie s náležitosťami vyžadovanými zákonnou úpravou procesného práva. Z preskúmania veci v odvolacom konaní vyplynulo, že odvolací súd v napadnutom uznesení uviedol dôvody, ktorými primerane vysvetlil odmietnutie odvolania podaného žalovaným odôvodnenie obsahuje aj jeho úvahy, z ktorých vychádzal pri posudzovaní prípustnosti odvolania a aj dostatočnú právnu argumentáciu.

26. Z dôvodov vyššie uvedených dospel súd k záveru, že dovolanie dovolateľa (žalovaného) neumožňuje, aby bol na jeho základe uskutočnený vecný prieskum rozhodnutia odvolacieho súdu a preto dovolací súd predmetné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP.

27. V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému ako neúspešnej strane (§ 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.